

Odeslaná zpráva - Detail zprávy

Předmět: Připomínka dle § 97 zákona č. 283/2021 Sb. k návrhu Změny č. 2
Územního rozvojového plánu ČR

ID zprávy: 1693232671

Typ zprávy: Odeslaná datová zpráva

Stav zprávy: Doručená

Datum a čas: 6. 5. 2026 v 14:00:38

Adresát: Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, Staré Město,
11000 Praha 1, CZ

ID schránky: 26iaava

Typ schránky: Orgán veřejné moci

Zmocnění: Nezádáno

Naše čís. jednací: Nezádáno

Naše spisová zn.: Nezádáno

Vaše čís. jednací: Nezádáno

Vaše spisová zn.: Nezádáno

K rukám: Nezádáno

Do vlastních rukou: Ne

Přílohy:

**PŘIPOMÍNKA K NÁVRHU ZMĚNY - Kružberská Stopa,
z.s..pdf (953,62 kB)**

Události zprávy:

- 6. 5. 2026 v 14:00:17** EV0: Datová zpráva byla podána.
- 6. 5. 2026 v 14:00:17** EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
- 6. 5. 2026 v 14:00:38** EV13: Přihlásila se elektronická aplikace za pomoci systémového certifikátu ve smyslu § 29 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.

Adresát:

**Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
K rukám Odbor územního plánování**

Staroměstské náměstí 6, 110 00, Praha 1

ID datové schránky: 26iaava, E-mail: podatelna@mmr.gov.cz

Podatel:

Kružberská Stopa, z. s.

IČO: 24893315

Kružberk 69, 747 86 Kružberk

kv8bbeg

Věc: **PŘIPOMÍNKA K NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU ČR
(§ 97 zák. č. 283/2021 Sb., stavební zákon)**

**PŘIPOMÍNKY K VYHODNOCENÍ VLIVŮ NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO
ROZVOJOVÉHO PLÁNU NA UDRŽITELNÝ ROZVOJ ÚZEMÍ**

**PŘIPOMÍNKY K NÁVRHŮM JEDNOTLIVÝCH ÚZEMNÍCH OPATŘENÍ K
AKCELERAČNÍM OBLASTEM VYMEZENÝM V NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO
ROZVOJOVÉHO PLÁNU**

I. Úvod

V souladu s možností uplatnit připomínky k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu ČR (ÚRP ČR) podáváme připomínku k vymezení akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie a rozvoj výroby energie z energie slunečního záření.

Vymezení území dotčeného připomínkami: obec Kružberk, katastrální území **675431**, kraj Moravskoslezský

Územní opatření k AOV34 Jakartovice a současně na širší území, které může být navrženým řešením přímo či nepřímo ovlivněno.

Připomínku podávám:

- jako osoba žijící v dotčeném území
- jako vlastník nemovitosti v dotčeném území
- jako osoba, která může být dotčena dopady návrhu (např. z hlediska krajiny, životního prostředí či kvality života)
- hospodařím na půdě
- jiné: jako spolek zabývající se vytvářením podmínek pro ochranu přírody a krajiny a dále monitoring a naplnění představ občanů v souvislosti s rozvojem obce

Jedná se o území s významnými krajinnými, přírodními a obytnými hodnotami, které nejsou návrhem dostatečně respektovány.

Připomínky k jednotlivým podmínkám pro akcelerační oblast AOV34 Jakartovice a dopad návrhu na území obce Kružberk a souvisejících oblastí:

Podmínky uvedené v odst. 3.1 písm. a) jsou formulovány s cílem regulovat parametry větrných elektráren, nikoliv posoudit jejich přípustnost v daném území. Takový přístup však neodpovídá požadavkům na ochranu krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ani principům územního plánování, které vyžadují přednostní posouzení vhodnosti záměru jako takového.

Území akcelerační oblasti tvoří krajinný celek s dochovanou strukturou **otevřené kulturní krajiny, výraznými horizonty a významnými kulturně-historickými dominantami** (zejména areál zámku a kostela v Deštném, kostel Nejsvětější Trojice v Nové Lublici a **vodní nádrž Kružberk** jako zásadní krajino tvorný, rekreační a pohledově mimořádně exponovaný prvek širšího území). Vodní nádrž Kružberk přitom neplní pouze technickou funkci, ale představuje významnou součást identity krajiny s vysokou estetickou hodnotou, **uplatňující se v dálkových pohledech i v rámci vnitřních scenérií údolí.**

Tyto hodnoty jsou chráněny nejen jednotlivě, ale i ve svých vzájemných vizuálních vazbách, kdy právě kontrast vodní plochy, okolních lesních masivů a kulturních dominant vytváří charakteristický obraz území. **Umístění větrných elektráren by vedlo k narušení tohoto obrazu** zavedením výrazných technických vertikál do pohledově exponovaných horizontů nad vodní nádrží i v jejím širším zázemí, čímž by došlo k **oslabení estetické i rekreační hodnoty území.**

Z ustálené rozhodovací praxe i metodik hodnocení krajinného rázu vyplývá, že:

- dominantní vertikální stavby o výšce kolem 200 m představují zásadní **zásah do měřítka krajiny** bez ohledu na dílčí regulační podmínky,
- **narušení pohledových horizontů a scenérií** nelze efektivně eliminovat pouhou regulací výšky či orientace staveb,
- ochrana krajinného rázu se vztahuje i na **zabránění vzniku nových rušivých dominant**, nikoliv pouze na zmírňování jejich dopadů.

Stanovení maximální výšky 200 m proto nelze považovat za opatření, které by zajistilo zachování krajinného rázu. Naopak vytváří dojem přijatelnosti záměru, aniž by byly **odstraněny jeho zásadní negativní vlivy.**

Zvláště problematické jsou následující skutečnosti:

- pohledové uplatnění VTE v dálkových i vnitřních scenériích – věže budou viditelné z většiny území včetně údolních poloh a rekreačně využívaných částí přírodního parku,
- narušení dominant kulturních památek – dochází ke konkurenčnímu působení technických staveb vůči historickým vertikálám,
- kumulativní efekt – případná realizace více věží vede k plošné industrializaci krajiny,
- ireverzibilita zásahu – jedná se o dlouhodobé změny charakteru území, které nelze po dobu životnosti staveb reálně zvrátit.

Argumentace bezpečností leteckého provozu je v tomto kontextu irelevantní, neboť tato oblast je řešena samostatnými závaznými stanovisky příslušných orgánů a nemůže sloužit jako odůvodnění přípustnosti záměru v území.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že negativní vlivy větrných elektráren v daném území nejsou řešitelné stanovením technických parametrů (např. výšky), ale vyplývají ze samotné podstaty těchto staveb.

Navrhuje se proto:

- konstatovat nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti,
- případně území z akcelerační oblasti vyjmout z důvodu ochrany krajinného rázu a kulturně-historických hodnot.

Tento postup odpovídá zásadě prevence a předběžné opatrnosti a je v souladu s judikaturou správních soudů, podle níž nelze významné zásahy do krajinného rázu legitimizovat pouze regulačními podmínkami, pokud je záměr jako takový s charakterem území neslučitelný.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. b) je koncipována jako regulační opatření, které má omezit rozsah a formu zařízení pro ukládání elektřiny. Takový přístup je však z hlediska platné právní úpravy nedostatečný, neboť neřeší základní otázku přípustnosti těchto zařízení v daném území.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je krajinný ráz chráněn před činnostmi snižujícími jeho estetickou a přírodní hodnotu. Ochrana krajinného rázu přitom zahrnuje nejen jednotlivé složky území, ale i jejich vzájemné vztahy a celkový charakter krajiny. Vyplývá tedy, že zásahy do krajinného rázu je nutno posuzovat komplexně a že pouhá regulace parametrů záměru nemůže legitimizovat zásah, který je s charakterem území jako takovým neslučitelný.

Zařízení pro ukládání elektřiny představují technickou infrastrukturu průmyslového charakteru, která je svou povahou způsobila významně **snižit estetickou hodnotu krajiny**. Jedná se o areály tvořené kontejnerovými sestavami, zpevněnými plochami, oplocením a technologickými objekty, které **vnášejí do krajiny cizorodý industriální prvek**.

Stanovení limitní plošné výměry ani výškového omezení nemůže zajistit ochranu krajinného rázu ve smyslu výše uvedeného ustanovení. Negativní vlivy těchto zařízení spočívají v jejich samotné existenci a kumulativním působení, nikoliv pouze v jejich konkrétních rozměrech.

Současně je nutné zohlednit další relevantní právní aspekty:

- **hluková zátěž** – dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je nutné předcházet nadměrnému hluku; trvalý provoz chladicích systémů těchto zařízení je potenciálním zdrojem hluku v klidovém území,
- **požární a havarijní rizika** – dle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, je nutné minimalizovat rizika vzniku a šíření požárů; bateriová úložiště představují specifické technologické riziko (např. tepelný únik), které může mít závažné dopady na okolní území,
- **ochrana vodních zdrojů** – s ohledem na blízkost vodní nádrže Kružberk jako významného vodního zdroje je nutné aplikovat princip prevence dle § 5 zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, a vyloučit činnosti, které mohou představovat riziko pro jakost vod.

Zásadní je rovněž funkční provázanost zařízení pro ukládání elektřiny s výrobními zdroji, zejména větrnými elektrárnami. V případě, že jsou větrné elektrárny v daném území nepřípustné z důvodu ochrany krajinného rázu (viz výše), postrádá umístění těchto zařízení samostatné odůvodnění. Jejich připouštění by bylo v rozporu se zásadou racionálního a účelného využívání území dle § 18 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (resp. § 19 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon nový).

Argumentace možností „krajinařsky citlivějšího řešení“ nemůže obstát, neboť judikatura správních soudů opakovaně zdůrazňuje, že nevhodnost záměru nelze překlenout jeho dílčími úpravami, pokud je v **rozporu se základními hodnotami území**.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- výslovně stanovit nepřípustnost umístování zařízení pro ukládání elektřiny v dané akcelerační oblasti,
- případně připustit tato zařízení výhradně v návaznosti na stávající průmyslové nebo energetické areály mimo území s významnými krajinnými a kulturními hodnotami.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. c) je formulována s cílem minimalizovat vizuální dopady doprovodných staveb větrných elektráren prostřednictvím jejich „harmonického začlenění“ do krajiny. Tento přístup je však z hlediska ochrany krajinného rázu **nedostatečný a vnitřně rozporný**, neboť vychází z neprokázaného předpokladu, že takové začlenění je v daném území vůbec možné.

Zvláště významná je skutečnost, že území je pohledově exponované z řady sídel (Hořejší Kunčice, Nové Lublice, Kružberk, Kerhartice), což zesiluje vnímání jak samotných větrných elektráren, tak i jejich doprovodných staveb. Dochází tak k **plošnému narušení vizuální integrity území**, nikoliv pouze k lokálnímu ovlivnění.

Podmínka založená na estetických úpravách (barevnost, povrch) proto řeší pouze marginální aspekty, zatímco podstatný problém – **neslučitelnost záměru s charakterem krajiny** – zůstává neřešen.

Z hlediska zásad územního plánování dle § 18 stavebního zákona (resp. § 19 zákona č. 283/2021 Sb.) je přitom nutné zajistit ochranu hodnot území a předcházet jejich narušení, nikoliv pouze regulovat jeho projevy.

Zásady územního rozvoje (ZÚR) Moravskoslezského kraje i územní plány dotčených obcí obecně vymezují požadavky na ochranu krajinného rázu, kulturních a historických hodnot a stanovují zásadu nepřipouštět takové záměry, které by vedly k narušení charakteru území, zejména v pohledově exponovaných lokalitách a v návaznosti na přírodní a rekreačně hodnotná území.

Současně platí, že:

- **SEA posouzení (vyhodnocení vlivů koncepcí na životní prostředí)** musí identifikovat a vyloučit významné negativní vlivy na krajinný ráz; pokud tak neučiní dostatečně, jedná se o vadu procesu,
- vymezení akcelerační oblasti samo o sobě nezakládá automatickou přípustnost konkrétních záměrů, pokud jsou v rozporu s ochranou hodnot území,
- požadavek „harmonického začlenění“ nemůže překlenout rozpor s územně plánovací dokumentací ani se zásadami ochrany krajiny.

V tomto kontextu je nutné konstatovat, že:

- samotná přítomnost větrných elektráren jako dominantních vertikálních staveb **vylučuje možnost „harmonického začlenění“** souvisejících objektů,
- vedlejší stavby (trafostanice, kontejnerová technologická zařízení, přístupové komunikace, zpevněné plochy) představují další vrstvu industrializace území,
- použití matných povrchů či tlumených barev může zmírnit dílčí vizuální efekty (např. odlesky), nikoliv však odstranit **zásadní nesoulad mezi technickými prvky a charakterem krajiny**,
- požadavek na „vizuální soulad“ je v tomto případě fakticky **nesplnitelný**, neboť technická infrastruktura tohoto typu je svou povahou s venkovskou krajinou **neslučitelná**.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že harmonické začlenění větrných elektráren a jejich doprovodných staveb v daném území není možné,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v této akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. d) je formulována s cílem omezit terénní úpravy a tím chránit morfologii terénu a vodní režim v území. Tento přístup je však **nedostatečný**, neboť se soustředí pouze na dílčí projevy záměru, nikoliv na jeho podstatu a **skutečné dopady**.

Z hlediska realizace větrných elektráren a související infrastruktury je zřejmé, že **zásahy do terénu jsou jejich neoddělitelnou součástí**. Jedná se zejména o:

- budování rozsáhlých základových konstrukcí,
- zřizování zpevněných manipulačních ploch,
- výstavbu nových či úpravu stávajících přístupových komunikací,
- pokládku kabelových tras a další technické infrastruktury.

Tyto zásahy nutně vedou ke změnám morfologie terénu, a to i v případě, že jsou označeny jako „minimalizované“. Samotná formulace podmínky („neprovádět terénní úpravy, které by výrazným způsobem měnily morfologii“) je navíc neurčitá a obtížně vymahatelná, neboť neobsahuje jasná kritéria pro posouzení přípustnosti zásahu.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. je chráněn krajinný ráz jako celek, včetně reliéfu terénu,
- dle § 5 zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, je nutné předcházet zhoršení odtokových poměrů a zásahům do vodního režimu,
- dle § 18 stavebního zákona (resp. § 19 zákona č. 283/2021 Sb.) je třeba chránit hodnoty území, nikoliv pouze regulovat intenzitu jejich narušení.

Podmínka přitom implicitně připouští, že k zásahům do terénu i vodního režimu docházet bude, a snaží se je pouze omezit. Tento přístup je však v rozporu se zásadou prevence, která vyžaduje předcházet vzniku negativních dopadů, nikoliv je dodatečně zmírňovat.

Zvláště problematické jsou dopady na vodní režim:

- zpevněné plochy a komunikace mění odtokové poměry a zvyšují povrchový odtok,
- zásahy do půdního profilu mohou ovlivnit retenční schopnost území,
- v kombinaci s dalšími zásahy (VTE, úložiště, infrastruktura) dochází ke kumulativním efektům.

Tyto vlivy nelze účinně eliminovat pouhou deklarací „minimalizace“.

Podmínka tak řeší pouze sekundární projevy záměru, zatímco samotný záměr – výstavba větrných elektráren a související infrastruktury – představuje zásah, který je s charakterem území neslučitelný, a to jak z hlediska krajinného rázu, tak z hlediska zachování přirozené morfologie terénu a vodního režimu.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že požadované cíle (ochrana morfologie terénu a vodního režimu) nelze zajistit při realizaci záměru,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. e) je odůvodněna snahou chránit investice do půdy, zejména funkčnost melioračních systémů. Její odůvodnění však vychází z nepodložených předpokladů a vykazuje zásadní nedostatky z hlediska skutkového i právního.

V textu je výslovně uvedeno, že:

- existence meliorací je „pouze pravděpodobná“,
- jejich stav je „předpokládán jako nefunkční“.

Takové tvrzení nelze považovat za dostatečný podklad pro rozhodování v území. Naopak svědčí o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, což je v rozporu se základními zásadami správního řízení (§ 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), podle nichž je správní orgán povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Z hlediska ochrany půdy a vodního režimu je přitom nutné vycházet z principu prevence a předběžné opatrnosti. Nelze připustit zásahy do území na základě pouhého předpokladu, že meliorační systémy nejsou funkční, aniž by byl jejich stav řádně ověřen.

Dále je nutné zdůraznit, že:

- meliorační systémy jsou často **skryté a bez aktuální dokumentace**, jejich existence tedy nemusí být zjevná,
- i částečně nefunkční systémy mohou plnit **lokální hydrologickou funkci**,
- zásahy spojené s výstavbou (základy VTE, komunikace, kabelové trasy) mohou vést k **nevratnému poškození těchto systémů**,
- narušení drenážních poměrů může mít za následek **zamokření nebo naopak vysušení půdy**, což představuje zásah do zemědělského půdního fondu.

Podle § 3 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, je přitom nutné chránit půdu jako **základní přírodní bohatství a minimalizovat zásahy, které vedou k jejímu poškození nebo zhoršení produkčních funkcí**.

Zásadním problémem je, že podmínka fakticky připouští zásahy do území bez znalosti skutečného stavu meliorací a bez garance jejich ochrany. Tím dochází k přenesení rizika na území samotné, což je v rozporu se zásadou prevence.

Současně platí, že:

- zásahy do půdy a podloží jsou neoddelitelnou součástí výstavby větrných elektráren a související infrastruktury,
- nelze spolehlivě zajistit, že nedojde k narušení podzemních systémů,
- případné následné opravy jsou technicky i ekonomicky problematické a často nevedou k plné obnově funkce.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí aspekt záměru, aniž by reflektovala jeho skutečné dopady a rizika.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že bez řádného průzkumu nelze vyloučit významné negativní dopady na meliorační systémy a zemědělský půdní fond,
- aplikovat zásadu předběžné opatrnosti a nepřipustit realizaci záměrů, které mohou vést k nevratnému poškození půdních a vodních poměrů,
- v návaznosti na výše uvedené stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. f) je formulována s cílem zachovat funkční organizaci zemědělského půdního fondu a zajistit přístup vlastníků pozemků k veřejně přístupným komunikacím. Tento cíl je však řešen pouze formálně a neodpovídá reálným dopadům záměru na strukturu a využitelnost zemědělské krajiny.

Z hlediska charakteru výstavby větrných elektráren a související infrastruktury je zřejmé, že dochází k zásadním zásahům do organizace půdního fondu, a to zejména:

- **záborem zemědělské půdy** pro základy staveb, manipulační plochy a technologické objekty,
- **fragmentací půdních bloků** v důsledku výstavby přístupových komunikací a kabelových tras,
- **omezením hospodaření** v okolí staveb (manévrovací prostor, ochranná pásma),
- **zhoršením přístupnosti pozemků**, a to i v případě formální existence přístupové cesty.

Pouhé zajištění „přístupu k veřejně přístupné komunikaci“ proto nelze považovat za dostatečné. Funkční organizace zemědělského půdního fondu nezahrnuje pouze formální dostupnost, ale i:

- kontinuitu a celistvost půdních bloků,
- efektivní obhospodařovatelnost (zejména pro mechanizaci),
- zachování produkční schopnosti půdy.

Podle § 3 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, je přitom nutné **chránit půdu nejen před zábory, ale i před činnostmi vedoucími ke zhoršení jejích vlastností a podmínek jejího využití.**

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- neřeší **kumulativní dopady** více staveb v rámci akcelerační oblasti,
- nezohledňuje **dlouhodobé omezení hospodaření**,
- redukuje problematiku na pouhou otázku přístupu, čímž opomíjí skutečný rozsah zásahů do struktury krajiny.

Současně platí, že zásahy tohoto typu jsou **neoddělitelnou součástí realizace větrných elektráren** a nelze je eliminovat pouhým stanovením dílčích podmínek.

Z hlediska zásad územního plánování (§ 18 stavebního zákona, resp. § 19 zákona č. 283/2021 Sb.) je nutné chránit hodnoty území a zajistit jeho účelné využívání. Fragmentace zemědělské půdy a zhoršení podmínek hospodaření jsou s těmito zásadami v rozporu.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí aspekt záměru, aniž by reflektovala jeho skutečné systémové dopady.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že zachování funkční organizace zemědělského půdního fondu nelze při realizaci záměru zajistit,
- zohlednit negativní dopady na obhospodařování zemědělské půdy jako zásadní limit využití území,
- v návaznosti na výše uvedené stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. g) je odůvodněna snahou zachovat protierozní opatření realizovaná v rámci pozemkových úprav nebo uložená jako nápravná opatření podle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Tento cíl je však formulován pouze deklaratorně a neodpovídá reálným dopadům záměru na území.

Protierozní opatření, realizovaná dle § 11 zákona č. 139/2002 Sb., představují komplexní zásahy do krajiny (např. zatravnění, meze, průlehy, změny organizace pozemků), jejichž cílem je stabilizace půdního prostředí, zlepšení retenční schopnosti krajiny a omezení degradace půdy. Tato opatření jsou systémová a jejich funkčnost je závislá na celistvosti a kontinuitě krajinné struktury.

Realizace větrných elektráren a související infrastruktury však vede k zásahům, které jsou s těmito opatřeními v přímém rozporu, zejména:

- narušení **prostorové kontinuity protierozních prvků** (meze, pásy, odvodňovací linie),
- změny **odtokových poměrů** v důsledku zpevněných ploch a komunikací,
- zásahy do **půdního profilu** a vegetačního krytu,
- vznik nových liniových prvků (komunikace, kabelové trasy), které mohou **urychlovat erozi**.

Podmínka přitom neobsahuje žádné konkrétní mechanismy, jak zajistit zachování funkčnosti těchto opatření, a omezuje se pouze na obecnou deklaraci jejich ochrany.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- opatření realizovaná v rámci pozemkových úprav mají charakter **veřejného zájmu**,
- jejich narušení je v rozporu s účelem zákona č. 139/2002 Sb., kterým je mj. zlepšení ekologické stability krajiny,
- obdobně opatření dle § 3c zákona č. 334/1992 Sb. mají **nápravný charakter** a jejich znehodnocení by vedlo k opětovnému vzniku negativních jevů (eroze, degradace půdy).

Podmínka tak fakticky připouští realizaci záměrů, které mohou tato opatření znehodnotit, a snaží se tento rozpor řešit pouze formálním požadavkem na jejich „zachování“.

Zásadní je, že:

- protierozní opatření jsou založena na **dlouhodobé stabilitě krajinné struktury**,
- výstavba větrných elektráren tuto strukturu narušuje systémově, nikoliv pouze lokálně,
- nelze zajistit jejich plnou funkčnost při současné realizaci rozsáhlých technických zásahů.

Podle § 3 zákona č. 334/1992 Sb. je přitom nutné chránit půdu před erozí a zhoršením jejích vlastností. Tento požadavek nelze naplnit, pokud jsou současně připouštěny činnosti, které k erozi přispívají.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že realizace záměru je v rozporu s účelem a funkčností protierozních opatření,
- zohlednit existenci těchto opatření jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. h) je odůvodněna snahou chránit hydrologické poměry v území, zejména mokřady a vodní toky, prostřednictvím stanovení minimální odstupové vzdálenosti 8 m od břehové hrany. Tento přístup je však z hlediska ochrany vodních poměrů i krajinného rázu nedostatečný a neodpovídá skutečnému rozsahu dopadů záměru.

Stanovení pevné vzdálenosti 8 m je arbitrární a nereflektuje:

- charakter konkrétního vodního toku (velikost, dynamiku, záplavové území),
- šířku a význam nivy a pobřežní vegetace,
- hydrologické vazby mezi vodním tokem a okolní krajinou (např. mokřady, prameniště, zasakovací plochy).

Hydrologické procesy v krajině přitom neprobíhají v úzkém pásu podél břehové hrany, ale v širším územním kontextu. Funkčnost mokřadů a vodních toků je závislá na:

- přirozeném zasakování a retenci vody v okolní krajině,
- neporušeném půdním profilu,
- absenci zpevněných ploch a liniových bariér.

Realizace větrných elektráren a související infrastruktury (zpevněné plochy, komunikace, kabelové trasy) přitom tyto procesy ovlivňuje plošně, nikoliv pouze v bezprostřední blízkosti vodních toků.

Podmínka tak vytváří zdání ochrany, avšak:

- neřeší **změny odtokových poměrů v celém území**,
- nezohledňuje **kumulativní dopady více staveb**,
- nechrání **hydrologicky citlivá území mimo vymezený 8m pás**,
- neobsahuje žádná kritéria pro posouzení vlivu na mokřady, jejichž existence je často obtížně identifikovatelná.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 6 odst. 1 a 3 zákona č. 254/2001 Sb. je nutné chránit přirozené vodní poměry a předcházet jejich zhoršení,
- dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 334/1992 Sb. je nutné chránit půdu i z hlediska vodního režimu,
- ochrana vodních poměrů se vztahuje na **celé hydrologické systémy**, nikoliv pouze na jejich bezprostřední okolí.

Podmínka však redukuje tuto ochranu na formální odstupovou vzdálenost, která není způsobilá zabránit zásahům do vodního režimu.

Zásadní je, že:

- zásahy spojené s výstavbou větrných elektráren jsou plošného charakteru a ovlivňují hydrologii území jako celek,
- nelze spolehlivě zabránit změnám infiltrace, odtoku a retence vody,
- v kombinaci s dalšími zásahy (komunikace, úložiště, základy staveb) dochází ke **kumulativním a obtížně reverzibilním dopadům**.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí aspekt záměru, aniž by reflektovala jeho skutečný rozsah a dopady.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že ochranu hydrologických poměrů nelze zajistit stanovením pevné odstupové vzdálenosti,
- zohlednit hydrologickou citlivost území jako limit jeho využití,
- v návaznosti na výše uvedené stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. i) je odůvodněna snahou chránit skladebné prvky územního systému ekologické stability (ÚSES). Současně však připouští zásahy do biokoridorů s odůvodněním, že jejich vliv je „minimální“ a nenarušuje jejich funkčnost. Toto tvrzení je nepodložené a **v rozporu s principy ochrany ÚSES i s jeho systémovou povahou**.

ÚSES představuje **provázaný ekologický systém**, jehož funkčnost je založena na kontinuitě jednotlivých prvků – biocenter a biokoridorů. Zatímco biocentra plní stabilizační funkci, biokoridory zajišťují jejich vzájemné propojení a umožňují migraci organismů a tok energie a látek v krajině.

Zásahy do biokoridorů, včetně jejich křížení liniovou infrastrukturou, přitom nelze považovat za bezvýznamné. Naopak dochází k:

- **fragmentaci krajiny** a přerušení ekologické konektivity,
- vzniku **migračních bariér** (komunikace, oplocení, technická zařízení),
- **rušivým vlivům** (hluk, pohyb, osvětlení),
- změnám **mikroklimatických a stanovištních podmínek**.

Tvrzení, že tyto zásahy mají „minimální vliv“, není doloženo žádným odborným podkladem a je **v rozporu s obecně uznávanými principy krajinné ekologie**.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 4 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je ÚSES chráněn jako celek a je nutné zachovat jeho funkčnost,
- ochrana se vztahuje nejen na jednotlivé prvky, ale i na jejich **vzájemné propojení**,
- zásahy, které narušují spojitost systému, jsou v rozporu s účelem této ochrany.

Argument, že se nelze „zcela vyhnout“ prvkům nižší hierarchické úrovně, nemůže obstát. Naopak platí, že:

- nižší hierarchická úroveň (lokální ÚSES) je **klíčová pro funkčnost systému v konkrétním území**,
- její narušení má přímý dopad na ekologickou stabilitu krajiny,
- nelze ji považovat za méně významnou z hlediska ochrany.

Zásadní je, že:

- větrné elektrárny a jejich infrastruktura (komunikace, kabelové trasy, manipulační plochy) představují **plošný i liniový zásah**,
- nelze zaručit, že nedojde k narušení funkčnosti biokoridorů,
- kumulativní efekty více zásahů mohou vést k **postupné degradaci celého systému ÚSES**.

Podmínka tak vytváří rozpor: na jedné straně deklaruje ochranu ÚSES, na druhé straně připouští zásahy, které tuto ochranu fakticky oslabují.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že zásahy do biokoridorů nelze považovat za marginální a jsou způsobilé narušit funkčnost ÚSES,
- zohlednit existenci prvků ÚSES (včetně lokálních) jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. j) je odůvodněna snahou o ochranu ptáků prostřednictvím technických opatření a časového omezení stavebních prací. Současně však připouští realizaci záměru v území, kde byl prokazatelně zjištěn výskyt **zvláště chráněných a ohrožených druhů**. Tento přístup je v **rozporu** s požadavky právní ochrany živočichů a principem prevence.

Uvedené druhy (např. **orel mořský, luňák červený, motáci**) patří mezi **zvláště chráněné druhy** dle § 48 zákona č. 114/1992 Sb. a zároveň mezi druhy citlivé na kolize s větrnými elektrárnami. Odborná literatura i praxe přitom dlouhodobě potvrzují, že:

- větrné elektrárny představují **významné riziko kolizní mortality**,
- riziko je zvýšené u dravců a druhů využívajících otevřenou krajinu,
- technická opatření (např. značení, úpravy vedení VN) mají **omezenou účinnost** a nejsou schopna eliminovat kolize s rotory.

Zásadním nedostatkem odůvodnění je tvrzení, že se v území nevyskytují oblasti s „extrémně vysokým rizikem“. Toto hodnocení je zavádějící, neboť:

- i **střední riziko** je z hlediska ochrany zvláště chráněných druhů relevantní,
- výskyt konkrétních druhů v území má větší vypovídací hodnotu než obecné mapy citlivosti,
- přítomnost hnízdišť a potravních biotopů znamená **reálné a opakované riziko kolizí**, nikoliv pouze teoretickou možnost.

Argument, že „nebylo možné se vyhnout všem lokalitám výskytu“, nemůže obstát. Naopak:

- dle § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné předcházet zásahům do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů,
- pokud nelze negativní vliv vyloučit, je nutné záměr nepřipustit, nikoliv jej kompenzovat.

Omezení stavebních prací mimo hnízdní období (květen–červenec) je navíc zcela nedostatečné, neboť:

- řeší pouze **rušení během výstavby**, nikoliv **dlouhodobý provoz**,
- kolizní riziko trvá po celou dobu životnosti elektráren,
- řada druhů využívá území i mimo hnízdní období (migrace, lov).

Zásadní je, že:

- větrné elektrárny představují **trvalý zdroj mortality**,
- nelze spolehlivě zabránit kolizím ani technickými opatřeními,
- kumulativní dopady více zařízení mohou vést k **dlouhodobému poklesu populací**.

Přímé studie mortality (ptáci + netopýři):

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7454995/>

- analyzováno **44 větrných parků**
- zaznamenáno: **2039 uhynulých ptáků (128 druhů), 418 netopýřů**

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0006320713003522>

- 140 000 – 328 000 ptáků ročně v USA

<https://www.nature.com/articles/s41598-025-03407-8>

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8833423/>

- Netopýři jsou **přitahováni k VTE**
- zvyšují aktivitu v jejich okolí
- dochází k opakovaným průletům u rotorů
- úhyny nejsou náhodné

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí zmírnění dopadů, aniž by reflektovala skutečnost, že záměr je s ochranou zvláště chráněných druhů v zásadním rozporu.

Z hlediska práva EU je navíc nutné zohlednit směrnici o ptácích (2009/147/ES), která ukládá členským státům povinnost zajistit ochranu volně žijících ptáků a předcházet jejich úhynu.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že výskyt zvláště chráněných druhů představuje limit využití území,
- zohlednit kolizní riziko jako zásadní a neodstranitelný dopad záměru,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. k) je odůvodněna ochranou zdravých životních podmínek obyvatel prostřednictvím dodržení stanovených hlukových limitů. Tento přístup je však nedostatečný, neboť redukuje problematiku vlivů větrných elektráren na obytné prostředí pouze na splnění hygienických limitů, aniž by reflektoval skutečný rozsah a povahu těchto vlivů.

Větrné elektrárny představují specifický zdroj hluku, který se vyznačuje:

- **proměnlivostí v čase** (závislost na větru),
- přítomností **nízkofrekvenční složky a infrazvuku**,
- charakteristickým **pulzním („amplitudově modulovaným“) zvukem**, který je subjektivně vnímán jako rušivější než běžný hluk.

Hygienické limity hluku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. přitom:

- vycházejí z **průměrných hodnot**, které nemusí odpovídat skutečnému vnímání hluku,
- dostatečně nezohledňují **specifické vlastnosti hluku větrných elektráren**,
- nepostihují **dlouhodobou expozici a její kumulativní účinky**.

Z judikatury správních soudů i praxe orgánů ochrany veřejného zdraví vyplývá, že pouhé splnění hygienických limitů samo o sobě nezaručuje zachování kvality bydlení, zejména v klidných venkovských oblastech.

Odborné studie minulých let:

https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6121431/?utm_source=chatgpt.com

- hluk je vnímán při běžných činnostech (procházky, odpočinek)
- **až 40 % lidí je obtěžováno nebo poruchy spánku**, z toho cca **25 % silně**

https://ourarchive.otago.ac.nz/esploro/outputs/conferencePaper/Wind-turbine-noise-and-health-related-quality/9926478788201891?utm_source=chatgpt.com

- hluk z VTE **zhoršuje kvalitu života a bydlení**

Stížnosti obyvatel (Belgie)

- [Complaints about wind turbines in Flanders](#)
- počet stížností na hluk a obtěžování **roste (nejvyšší za 7 let)**

Lidé si stěžují na zdravotní problémy

- [Wind turbine sickness complaints \(USA\)](#)
- obyvatelé popisují **tlak, nepohodu, symptomy podobné kinetóze**

Hluk jako problém v praxi (Brazílie)

- [Wind farms causing noise problems Brazil](#)
- obyvatelé uvádějí: **hlukové znečištění**, negativní dopady na životní prostředí

Zásadní je, že:

- území dotčených sídel má charakter **nízkohlučné venkovské krajiny**,
- zavedení trvalého technického zdroje hluku představuje **zásadní změnu akustického prostředí**,
- dochází k **zhoršení kvality bydlení a rekreační funkce území**, a to i při formálním splnění limitů.

Podmínka navíc neřeší:

- **kumulativní vlivy více zařízení**,
- kombinaci hluku s dalšími vlivy (vizuální dominance, stroboskopický efekt),
- noční provoz, kdy je rušivost výrazně vyšší.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je nutné předcházet nepříznivým účinkům hluku na zdraví,
- ochrana zdraví zahrnuje i **psychickou pohodu a kvalitu prostředí**, nikoliv pouze splnění limitních hodnot,
- dle § 18 stavebního zákona (resp. § 19 nového stavebního zákona) je nutné chránit kvalitu života v území.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí aspekt záměru a vytváří zdání dostatečné ochrany, aniž by byla schopna zajistit zachování zdravých životních podmínek.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že ochranu kvality bydlení nelze zajistit pouhým odkazem na hygienické limity hluku,
- zohlednit charakter území jako klidné venkovské krajiny jako limit jeho využití,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v blízkosti obytné zástavby v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. l) je odůvodněna snahou minimalizovat světelné efekty větrných elektráren (zejména stroboskopický efekt a noční signalizační osvětlení) a tím chránit kvalitu bydlení. Tento přístup je však nedostatečný, neboť redukuje problematiku na dílčí technická opatření, aniž by reflektoval skutečný rozsah a povahu těchto vlivů.

Světelné efekty větrných elektráren mají specifický charakter, který nelze plně eliminovat:

- **stroboskopický efekt (shadow flicker)** vzniká pravidelným přerušováním slunečního světla rotujícími listy a je vnímán jako výrazně rušivý,
- efekt je závislý na **poloze slunce, roční době a meteorologických podmínkách**, a je tedy obtížně předvídatelný,
- **noční letecké značení** (blikající světla) představuje trvalý vizuální zásah do noční krajiny a může narušovat spánek i vnímání prostředí.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- neobsahuje **konkrétní limity ani metody hodnocení** světelných efektů,
- neřeší **kumulativní působení více zařízení**,
- opomíjí skutečnost, že některé efekty (zejména noční osvětlení) jsou **trvalé a neodstranitelné**.

Z odborné praxe i zahraničních regulací přitom vyplývá, že stroboskopický efekt je jedním z hlavních důvodů stížností obyvatel v okolí větrných elektráren a může vést k:

- zhoršení kvality bydlení,
- psychické nepohodě a stresu,
- narušení denního režimu obyvatel.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je nutné předcházet nepříznivým vlivům na zdraví, nikoliv je pouze omezovat,
- ochrana zdraví zahrnuje i **pohodu bydlení a kvalitu prostředí**,
- dle § 18 stavebního zákona (resp. § 19 nového stavebního zákona) je nutné chránit kvalitu života v území.

Podmínka přitom implicitně připouští vznik těchto efektů a snaží se je pouze zmírnit, aniž by bylo prokázáno, že je lze udržet na přijatelné úrovni.

Zásadní je, že:

- světelné efekty jsou **neoddělitelnou vlastností provozu větrných elektráren**,
- nelze je spolehlivě eliminovat ani technickými opatřeními,
- v otevřené krajině s vysokou pohledovou expozicí (jako je dotčené území) dochází k jejich **výraznému uplatnění na velké vzdálenosti**.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí zmírnění dopadů, zatímco samotný záměr je s požadavky na ochranu kvality bydlení neslučitelný.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že ochranu obytného prostředí nelze zajistit pouhými technickými opatřeními,
- zohlednit světelné efekty jako zásadní a neodstranitelný vliv záměru,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v blízkosti obytné zástavby v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. m) je odůvodněna snahou snížit stresové působení větrných elektráren na ptáky. Tento přístup je však nedostatečný, neboť vychází z předpokladu, že negativní vlivy větrných elektráren na avifaunu lze zmírnit dílčími opatřeními, aniž by byl zpochybněn samotný záměr. Tento předpoklad není v souladu s odbornými poznatky ani s požadavky právní ochrany druhů.

Uvedené druhy (např. luňák červený, motáci, krahujec) patří mezi druhy citlivé na změny prostředí a rušení. Větrné elektrárny na ně nepůsobí pouze „stresově“, ale komplexně, zejména:

- **rušením a vyhýbavým chováním** (displacement), vedoucím ke ztrátě vhodných biotopů,
- **kolizní mortalitou**, zejména u dravců a druhů využívajících otevřenou krajinu,
- **fragmentací prostředí**, která omezuje pohyb a dostupnost potravních zdrojů.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- redukuje vliv větrných elektráren na pouhé „stresové působení“,
- neřeší **ztrátu biotopů a změnu využívání území**,
- neobsahuje žádná konkrétní opatření, která by byla schopna tyto vlivy účinně eliminovat,
- opomíjí **kumulativní dopady více zařízení** v rámci akcelerační oblasti.

Z odborné literatury i metodik hodnocení vlivů na ptáky vyplývá, že tzv. **displacement efekt** (opuštění území) je jedním z hlavních dopadů větrných elektráren a může vést k:

- snížení dostupnosti hnízdních a potravních stanovišť,
- poklesu populační hustoty v dotčeném území,
- dlouhodobé degradaci vhodného prostředí.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné předcházet zásahům do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů,
- ochrana se vztahuje nejen na přímé usmrcování, ale i na **rušení a zhoršování podmínek jejich života**,
- dle směrnice o ptácích (2009/147/ES) je nutné zabránit zhoršování stanovišť a rušení druhů.

Podmínka však implicitně připouští zhoršení podmínek (označené jako „stres“), a snaží se je pouze zmírnit, aniž by bylo prokázáno, že nedojde k významnému negativnímu vlivu.

Zásadní je, že:

- větrné elektrárny představují **trvalý zásah do prostoru využívaného ptáky**,
- nelze zajistit, že nedojde k vyhýbavému chování a ztrátě biotopů,
- vlivy jsou **dlouhodobé a kumulativní**, nikoliv pouze krátkodobé či lokální.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí zmírnění dopadů, zatímco samotný záměr je s **ochranou dotčených druhů v zásadním rozporu**.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že vlivy větrných elektráren na ptáky nelze redukovat na „stresové působení“ a nelze je účinně eliminovat,
- zohlednit výskyt dotčených druhů jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. n) je odůvodněna snahou o omezení vlivů na hmyz jakožto kořist ptáků a letounů. Tento přístup je však nedostatečný, neboť redukuje význam hmyzu pouze na jeho trofickou funkci, a opomíjí jeho zásadní roli jako klíčové složky ekosystémů.

Hmyz v krajině plní nezastupitelné funkce:

- je základním prvkem **potravních řetězců**,
- podílí se na **opylování rostlin**,
- ovlivňuje **koloběh živin a strukturu půdy**.

Zásahy do hmyzích populací proto mají **řetězové (kaskádové) dopady** na celý ekosystém, nikoliv pouze na jednotlivé druhy predátorů.

Z odborných studií vyplývá, že větrné elektrárny mohou ovlivňovat hmyz zejména:

- **přímou mortalitou** (kolize s rotujícími listy),
- **změnou chování** (např. přitahování k věžím a zdrojům světla),
- **fragmentací prostředí** a narušením migračních tras.

Přímé studie o dopadu VTE na hmyz:

<https://conbio.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/csp2.366>

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11485068/>

<https://www.mdpi.com/2073-4395/15/10/2253>

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- neobsahuje žádná konkrétní opatření, která by byla schopna tyto vlivy účinně eliminovat,
- omezuje problém na vztah „hmyz – predátor“, a opomíjí **samostatnou ekologickou hodnotu hmyzu**,
- neřeší **kumulativní dopady více zařízení**,
- nezohledňuje probíhající **globální pokles populací hmyzu**, který je považován za jeden z hlavních environmentálních problémů současnosti.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 5 zákona č. 114/1992 Sb. je chráněna obecná ochrana volně žijících živočichů,
- ochrana biodiverzity zahrnuje i **bezobratlé organismy**, nikoliv pouze vybrané druhy,
- dle principu prevence je nutné předcházet zásahům, které mohou vést k narušení ekologické rovnováhy.

Podmínka však implicitně připouští negativní vlivy na hmyz a snaží se je pouze omezit, aniž by bylo prokázáno, že nedojde k významnému zásahu do ekosystému.

Zásadní je, že:

- vlivy větrných elektráren na hmyz jsou **plošné a dlouhodobé**,
- nelze je spolehlivě eliminovat technickými opatřeními,
- dopady se nepřímou promítají i do dalších složek ekosystému (ptáci, netopýři, vegetace).

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí aspekt záměru, aniž by reflektovala jeho systémové dopady.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že vlivy větrných elektráren na hmyz a ekosystémy nelze účinně eliminovat dílčími opatřeními,
- zohlednit ochranu biodiverzity jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. o) je odůvodněna snahou chránit technickou infrastrukturu, zejména vedení velmi vysokého napětí 400 kV, a minimalizovat dopady realizace záměrů OZE. Tento přístup je však nedostatečný a vnitřně rozporný, neboť implicitně připouští vznik rizik, která nelze při realizaci větrných elektráren a související infrastruktury spolehlivě eliminovat.

Vedení 400 kV představuje **strategickou a kritickou infrastrukturu**, jejíž ochrana má veřejný zájem nadřazený dílčím energetickým záměrům. Umístování dalších technických zařízení (VTE, přístupové komunikace, kabelové trasy) do jeho blízkosti přináší:

- **prostorové konflikty** a omezení ochranných pásem,
- zvýšené riziko **kolizí a omezení při výstavbě a údržbě**,
- komplikace při **servisu a provozu obou typů infrastruktury**,
- potenciální **kumulaci technických rizik v území**.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- neobsahuje konkrétní parametry, jak zajistit ochranu vedení (např. bezpečné vzdálenosti, režim využití území),
- neřeší **kumulativní technické zatížení území**,
- předpokládá, že konflikty lze řešit individuálně, aniž by zohlednila jejich systémový charakter.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- ochranná pásma energetických zařízení dle energetického zákona představují **limit využití území**,
- územní plánování má předcházet **kolizím infrastruktury**, nikoliv je následně řešit,
- dle § 18 stavebního zákona (resp. § 19 nového stavebního zákona) je nutné zajistit koordinaci využití území a ochranu jeho hodnot.

Podmínka však tento princip obrací: místo vyloučení kolizních záměrů připouští jejich realizaci a snaží se pouze omezit jejich dopady.

Zásadní je, že:

- realizace větrných elektráren a jejich napojení na distribuční síť **nutně generuje nové technické zásahy**,
- nelze vyloučit konflikty s existující infrastrukturou,
- dochází k **další industrializaci území**, která je v rozporu s jeho charakterem i s požadavky na ochranu krajinného rázu.

Podmínka tak opět řeší pouze dílčí zmírnění dopadů, zatímco samotný záměr vytváří konflikt s existující technickou infrastrukturou.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že přítomnost vedení 400 kV představuje limit využití území,
- zohlednit ochranná pásma technické infrastruktury jako překážku realizace záměru,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. p) deklaruje ochranu migračního koridoru velkých savců a současně připouští realizaci záměrů OZE za předpokladu, že nedojde ke snížení jeho průchodnosti ani fragmentaci území. Tento přístup je však vnitřně rozporný, neboť samotná realizace větrných elektráren a související infrastruktury je s těmito požadavky neslučitelná.

Migrační koridory velkých savců (vlk, rys, los, medvěd) jsou založeny na:

- **prostorové kontinuitě krajiny,**
- nízké míře rušení a antropogenních zásahů,
- absenci bariér (fyzických i behaviorálních).

Realizace větrných elektráren přitom nevyhnutelně zahrnuje:

- výstavbu **přístupových komunikací a zpevněných ploch,**
- instalaci **technických zařízení a oplocení,**
- zvýšený **provoz a pohyb osob a techniky,**
- dlouhodobý **hluk a vizuální rušení.**

Tyto faktory vedou k tzv. **behaviorální fragmentaci**, kdy sice nedochází k fyzickému přerušení území, ale živočichové se danému prostoru vyhýbají. Výsledkem je faktická ztráta funkčnosti migračního koridoru.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- neobsahuje žádná konkrétní opatření, která by byla schopna zajistit zachování průchodnosti koridoru,
- ignoruje skutečnost, že fragmentace může být **nepřímá (behaviorální)**, nikoliv pouze fyzická,
- bagatelizuje význam „okrajového zásahu“, přestože i částečné narušení může vést k **přerušení funkce celého koridoru,**
- neřeší **kumulativní dopady více staveb** a jejich infrastruktury.

Z odborných studií o migraci velkých šelem vyplývá, že tyto druhy jsou:

- vysoce citlivé na rušení a fragmentaci,
- závislé na **funkční konektivě krajiny,**
- schopné opustit jinak vhodné území v důsledku antropogenní zátěže.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné zajistit ochranu zvláště chráněných druhů včetně jejich biotopů a migračních tras,
- dle směrnice o stanovištích (92/43/EHS) je nutné zabránit **zhoršení stavu stanovišť a narušení druhů**,
- migrační koridory představují **limit využití území**, nikoliv prvek, který lze „zachovat podmínkami“.

Podmínka tak vytváří nereálný požadavek: zachovat plnou funkčnost koridoru při současné realizaci záměrů, které tuto funkčnost narušují.

Zásadní je, že:

- větrné elektrárny a jejich infrastruktura představují **trvalý zdroj rušení a fragmentace**,
- nelze spolehlivě zajistit, že nedojde k omezení pohybu velkých savců,
- dopady jsou **dlouhodobé a kumulativní**.

Podmínka tak opět řeší pouze deklaratorní ochranu, zatímco samotný záměr je s ochranou migračního koridoru **neslučitelný**.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že přítomnost migračního koridoru představuje zásadní limit využití území,
- zohlednit ochranu konektivity krajiny jako prioritní veřejný zájem,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. q) je odůvodněna ochranou zvláště chráněných druhů obojživelníků prostřednictvím zajištění odborné manipulace s jedinci při realizaci záměru. Tento přístup je však nedostatečný, neboť redukuje problematiku ochrany těchto druhů na jednotlivé zásahy do jedinců, aniž by řešil jejich biotopy a migrační potřeby.

Uvedené druhy (ropucha obecná, skokan štíhlý, skokan zelený) jsou druhy:

- silně závislé na **pravidelné migraci mezi zimovišti a rozmnožovacími lokalitami**,
- citlivé na **fragmentaci krajiny a bariéry**,
- ohrožené zejména **dopravní infrastrukturou a změnami prostředí**.

Realizace větrných elektráren a související infrastruktury přitom vede k:

- vzniku **nových liniových bariér** (komunikace, zpevněné plochy),
- zvýšení **dopravní zátěže v území**,
- narušení **migračních tras mezi lokalitami**,
- změnám **vodního režimu a mikrostanovišť**.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- řeší pouze **manipulaci s jedinci**, nikoliv **ochranu populací a jejich prostředí**,

- neobsahuje žádná opatření pro zachování **migrační prostupnosti území**,
- neřeší **kumulativní dopady více zásahů**,
- opomíjí skutečnost, že zásahy do krajiny mají **dlouhodobý a plošný charakter**, zatímco manipulace s jedinci je pouze krátkodobé opatření.

Z odborné praxe vyplývá, že přenášení jedinců:

- je pouze **nouzové a dočasné opatření**,
- nezajišťuje dlouhodobou stabilitu populací,
- nemůže nahradit zachování přirozené funkčnosti biotopu a migračních tras.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné chránit zvláště chráněné druhy včetně jejich **vývojových stádií, biotopů a migračních tras**,
- ochrana se nevztahuje pouze na jedince, ale na **celé populace a jejich prostředí**,
- dle směrnice o stanovištích (92/43/EHS) je nutné zabránit zhoršení stanovišť a rušení druhů.

Podmínka však tento princip nenaplnuje, neboť připouští zásahy do území a snaží se je kompenzovat pouze manipulací s jednotlivými živočichy.

Zásadní je, že:

- migrační trasy obojživelníků jsou **citlivé na jakékoli narušení**,
- nelze zajistit jejich zachování při současné realizaci rozsáhlé infrastruktury,
- dopady jsou **dlouhodobé a často nevratné**.

Podmínka tak vytváří zdání ochrany, aniž by byla schopna zajistit zachování populací dotčených druhů.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že ochranu obojživelníků nelze zajistit pouhou manipulací s jedinci,
- zohlednit migrační trasy a biotopy obojživelníků jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren a související infrastruktury v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.1 písm. r) je odůvodněna snahou kompenzovat zásahy do přírodních biotopů a krajinného rázu prostřednictvím jejich náhrady. Tento přístup je však nedostatečný a vnitřně rozporný, neboť připouští degradaci hodnotného území s tím, že tato ztráta bude následně kompenzována náhradními opatřeními, jejichž účinnost není zaručena.

Dotčené druhy (ťuhýk obecný, strnad luční) jsou typickými druhy zemědělské krajiny, které:

- vyžadují **specifickou strukturu prostředí** (mozaika travních porostů, keřů, remízů),
- jsou citlivé na **změny hospodaření a fragmentaci**,
- reagují negativně na **rušení a přítomnost technických dominant**.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- připouští **zničení nebo degradaci stávajících biotopů**,
- spoléhá na jejich **následnou náhradu**, která je časově i funkčně nejistá,
- neřeší **kvalitu a kontinuitu prostředí**, ale pouze jeho kvantitativní náhradu,
- opomíjí skutečnost, že některé biotopy vznikají **dlouhodobým vývojem a nelze je jednoduše obnovit**.

Požadavek náhrady v rozsahu 1,5násobku původní plochy je sice kvantitativně formulován, avšak:

- nezaručuje dosažení **ekologicky rovnocenného stavu**,
- neřeší **časový nesoulad** (tzv. ekologický dluh),
- nekompensuje ztrátu **prostorových vazeb a krajinné struktury**.

Zvláště problematické je ustanovení, které ukládá umisťovat nové výsadby mimo okruh 300 m od větrných elektráren. Toto opatření:

- fakticky **potvrzuje negativní vliv VTE na ptáky**,
- zároveň omezuje možnosti umístění náhradních biotopů,
- vede k dalšímu **rozptýlení a fragmentaci krajinných prvků**.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. je krajinný ráz chráněn jako celek, nikoliv jako součet nahraditelných prvků,
- dle § 5a a § 50 téhož zákona je nutné předcházet zhoršení podmínek zvláště chráněných druhů, nikoliv je kompenzovat,
- kompenzační opatření nemohou legitimizovat zásah, který je s charakterem území neslučitelný.

Zásadní je, že:

- větrné elektrárny představují **trvalý zásah do krajinné struktury**,
- dochází k **dlouhodobé změně využití území**,
- nelze zajistit plnohodnotnou náhradu ztracených biotopů ani zachování ekologických vazeb.

Podmínka tak vytváří zdání, že negativní dopady lze vyvážit náhradními opatřeními, přestože odborné poznatky ukazují, že tyto dopady jsou pouze částečně a nejistě kompenzovatelné.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že náhradní výsadby nemohou nahradit ztrátu funkčních biotopů a krajinného rázu,
- zohlednit existenci hodnotné zemědělské krajiny a biotopů jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umisťování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.2 písm. a) je odůvodněna snahou snížit mortalitu ptáků prostřednictvím dočasného vypínání větrných elektráren během zemědělských prací. Tento přístup je však nedostatečný a zároveň potvrzuje zásadní problém – že realizace větrných elektráren v daném území představuje významné riziko pro ptáky.

Uvedené druhy (např. luňák červený, motáci, káně) patří mezi druhy:

- aktivně využívající **zemědělskou krajinu jako potravní biotop**,
- pohybující se ve výškách odpovídajících rotoru VTE,
- citlivé na kolizní riziko.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- připouští **vysoké riziko kolizí**, které se snaží řešit pouze krátkodobým opatřením,
- omezuje ochranu pouze na období orby a sklizně, přestože ptáci využívají území **celoročně**,
- neřeší **migraci, hnízdění ani běžné potravní aktivity mimo zemědělské práce**,
- opomíjí **kumulativní riziko** při dlouhodobém provozu zařízení.

Požadavek vypínání VTE:

- je **provozně obtížně kontrolovatelný a vymahatelný**,
- závisí na přesné koordinaci se zemědělskými činnostmi,
- nezaručuje, že nedojde k výskytu ptáků mimo stanovené časové úseky.

Z odborného hlediska je navíc zřejmé, že:

- přítomnost větrných elektráren představuje **trvalé riziko kolizí**,
- ptáci jsou přitahováni nejen orbou, ale i **běžným výskytem kořisti**,
- nelze spolehlivě zabránit jejich pohybu v rizikové zóně.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné předcházet usmrcování a rušení zvláště chráněných druhů,
- dle směrnice o ptácích (2009/147/ES) je nutné zabránit zhoršování podmínek a úhynu ptáků,
- opatření, která pouze **omezují riziko**, nejsou dostačující, pokud nelze vyloučit významný negativní vliv.

Zásadní je, že samotná existence této podmínky:

- potvrzuje, že lokalita je pro ptáky **atraktivní a intenzivně využívaná**,
- dokládá, že větrné elektrárny zde představují **reálné kolizní riziko**,
- nepřímo potvrzuje nevhodnost umístění záměru v daném území.

Podmínka tak představuje pokus o zmírnění dopadů, které jsou však systémové a nelze je účinně eliminovat.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že kolizní riziko ptáků nelze účinně eliminovat provozními opatřeními,
- zohlednit charakter území jako významného potravního biotopu ptáků jako limit jeho využití,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.2 písm. b) je odůvodněna snahou snížit mortalitu ptáků pomocí technických opatření (odpuzovače, detekční systémy, zpomalování rotorů). Tento přístup je však nedostatečný a v rozporu s principy ochrany zvláště chráněných druhů, neboť vychází z nepodloženého předpokladu, že tato opatření jsou schopna významně eliminovat negativní dopady větrných elektráren.

Uvedené druhy (např. orel mořský, luňák červený, motáci, krahujec) patří mezi:

- **druhy s vysokým rizikem kolizí,**
- druhy využívající **otevřenou krajinu a vzdušný prostor v úrovni rotorů,**
- druhy s **nízkou reprodukční schopností,** u nichž i malé ztráty mohou mít významný populační dopad.

Zásadním nedostatkem podmínky je tvrzení, že technická opatření umožňují výstavbu i v oblastech se zvýšeným výskytem citlivých druhů. Toto tvrzení:

- není dostatečně doloženo odbornými podklady,
- odporuje řadě studií, které ukazují, že **kolizní mortalitu nelze spolehlivě eliminovat,**
- opomíjí skutečnost, že účinnost těchto systémů je **omezená, proměnlivá a závislá na konkrétních podmínkách.**

Zejména:

- odpuzovače mají často **omezený nebo krátkodobý efekt (habituače),**
- detekční systémy nejsou schopny zachytit všechny jedince ani reagovat včas,
- zpomalování rotorů nezabrání kolizím v situacích náhlého výskytu ptáků.

Zásadní je, že:

- samotná existence těchto opatření potvrzuje **reálné a významné riziko mortality,**
- nelze garantovat, že nedojde k usmrcování zvláště chráněných druhů,
- opatření řeší pouze důsledky, nikoliv příčinu problému.

Argumentace, že území se nachází převážně ve „středním nebo nízkém riziku“, je zavádějící, neboť:

- i **střední riziko je z hlediska zvláště chráněných druhů nepřijatelné,**
- přítomnost konkrétních druhů má vyšší váhu než obecné mapy citlivosti,
- výskyt druhů jako orel mořský nebo luňák červený představuje **zásadní limit využití území.**

Zásadně problematické je také tvrzení, že „nebylo možné se vyhnout všem lokalitám výskytu“. Naopak:

- právní úprava (zejména § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb.) vyžaduje **předcházení zásahům,** nikoliv jejich dodatečnou kompenzaci,
- pokud nelze negativní vliv vyloučit, musí být záměr **nepřípustný,** nikoliv podmíněně povolen.

Z hlediska práva EU:

- směrnice o ptácích (2009/147/ES) ukládá povinnost zabránit **úhynu a rušení chráněných druhů,**
- nelze připustit záměr, u něhož existuje reálné riziko mortality, byť snížené technickými opatřeními.

Podmínka tak vytváří nepřípustný precedens:

- připouští realizaci záměrů i v kolizních lokalitách,
- nahrazuje princip prevence principem „řízení rizika“,
- oslabuje ochranu zvláště chráněných druhů.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že technická opatření nejsou schopna zajistit ochranu zvláště chráněných druhů,
- zohlednit výskyt citlivých druhů ptáků jako limit využití území,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Podmínka dle odst. 3.2 písm. c) a odst. 3.2 písm. d) je odůvodněna snahou chránit ptáky a letouny (netopýry) prostřednictvím monitoringu jejich mortality. Tento přístup je však zcela nedostatečný, neboť monitoring nepředstavuje preventivní opatření, ale pouze nástroj pro **dodatečné zjišťování již vzniklých škod**.

Monitoring zaměřený na kolizní mortalitu:

- **nezabraňuje úhynu ptáků a netopýrů,**
- pouze eviduje jeho rozsah,
- neumožňuje včasnou reakci na jednotlivé kolizní události.

Zásadním nedostatkem podmínky je, že:

- zaměřuje **sledování dopadů za jejich prevenci,**
- připouští vznik mortality jako akceptovatelný jev,
- neobsahuje žádný mechanismus, který by zajistil **okamžité omezení provozu při zjištění negativních vlivů,**
- neřeší **kumulativní dopady v čase,** které mohou vést k poklesu populací.

Z odborné praxe navíc vyplývá, že monitoring mortality je zatížen významnými nejistotami:

- nalezené uhynulé jedince představují pouze **zlomek skutečné mortality** (odklizení predátory, rozklad, nepřehledný terén),
- výsledky jsou **systematicky podhodnocené,**
- přesné vyhodnocení dopadů na populace je obtížné až nemožné.

Z právního hlediska je nutné zdůraznit, že:

- dle § 5a a § 50 zákona č. 114/1992 Sb. je nutné **předcházet usmrcování zvláště chráněných druhů,**
- monitoring, který pouze eviduje úhyny, tento požadavek nenaplňuje,
- dle směrnice o ptácích (2009/147/ES) je nutné zabránit úhynu ptáků, nikoliv jej následně vyhodnocovat.

Zásadní je, že samotná existence monitoringu:

- potvrzuje, že **k úhynu ptáků a netopýrů bude docházet,**

- legitimizuje tyto ztráty jako „sledovaný dopad“,
- posouvá ochranu přírody z roviny prevence do roviny **akceptace škod**.

Přímé studie mortality (ptáci + netopýři):

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7454995/>

- analyzováno **44 větrných parků**
- zaznamenáno: **2039 uhynulých ptáků (128 druhů), 418 netopýřů**

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0006320713003522>

- 140 000 – 328 000 ptáků ročně v USA

<https://www.nature.com/articles/s41598-025-03407-8>

<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8833423/>

- Netopýři jsou **přitahováni k VTE**
- zvyšují aktivitu v jejich okolí
- dochází k opakovaným průletům u rotorů
- úhyny nejsou náhodné

Tvrzení, že monitoring je nastaven podle „nejlepší praxe“, nemění podstatu problému:

- i nejlepší monitoring nedokáže zabránit kolizím,
- může pouze dokumentovat jejich rozsah,
- a to navíc s omezenou přesností.
- zahraniční analýzy a monitoring již úhyny prokazatelně uvádějí viz odkazy výše

Podmínka tak opět řeší pouze důsledky záměru, nikoliv jeho příčinu, a vytváří zdání dostatečné ochrany, aniž by byla schopna zajistit zachování populací dotčených druhů.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje:

- konstatovat, že monitoring mortality nemůže nahradit preventivní ochranu zvláště chráněných druhů,
- zohlednit kolizní riziko jako neodstranitelný dopad záměru,
- stanovit nepřípustnost umístování větrných elektráren v dané akcelerační oblasti.

Mapa citlivosti ptáků vůči VTE:

<https://mapy.birdlife.cz/mapa-citlivosti-vte/>

Dle mapových podkladů citlivosti ptáků vůči VTE jednoznačně ukazuje, že dotčené území Kružberku a okolí spadá do kategorie **středního a extrémního rizika**. Tato klasifikace indikuje území s mimořádně vysokou pravděpodobností negativních dopadů na avifaunu, a to jak z hlediska kolizí s rotory, tak z hlediska rušení a ztráty biotopů.

- jedná se o **nejvyšší stupeň citlivosti**
- zahrnuje:
 - migrační koridory
 - hnízdiště citlivých druhů
 - loviště dravců

V praxi to znamená:

- území je z hlediska VTE obecně **nevhodné**

Národní geopark:

<https://aopkcr.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=399328f6b35646c2910ddbc0995b2bf6>

Dle mapových podkladu je dotčené území Kružberk a jeho okolí zařazeno do tzv.: **národního geoparku**

Vymezení AOPK znamená:

- území je **interpretováno jako geologicky a krajinářsky cenné**
- cílem je:
 - ochrana geodiverzity
 - rozvoj šetrného turismu
 - zachování autenticity krajiny

Geoparky jsou **citlivé na dominantní technické zásahy**. Hodnotou je „čitelnost krajiny“ (geomorfologie + přírodní ráz).

Geopark předpokládá **zachování čitelnosti a autenticity krajiny**, což je v rozporu s umístěním dominantních technických struktur, jako jsou větrné elektrárny.

Petice proti výstavbě VTE:

https://www.petice.com/adne_vtrne_elektrany_v_kruberku

Kružberk a okolí je místem k rekreaci. Nabízí se zde překrásná příroda, cyklistické trasy, sjíždění řeky, horolezectví, pěší turistika, cvičné skály, rozsáhlé louky plné života a nedozírný klid. Je proto nutné chránit vysokou estetickou a přírodní hodnotu tohoto území.

S návrhem týkajícím se Územního opatření AOV34 Jakartovice nesouhlasíme a požadujeme jeho vyřazení, neboť vykazuje závažné nedostatky z hlediska zákonnosti, ochrany životního prostředí i dopadů na obyvatele v dané oblasti.

Kritický ohlas u nás i v zahraničí:

<https://www.aoenergy.org/the-unfolding-disaster-of-wind-energy/>

<https://oenergetice.cz/vetrne-elektrarny/soud-zrusil-povoleni-pro-vetrny-park-ve-francii-turbiny-by-mohly-prilis-narusit-krajiny-raz>

<https://oenergetice.cz/vetrne-elektrarny/lide-v-rimovicich-na-benesovsku-v-referendu-odmitli-vystavbu-vetrnych-elektraren>

<https://oenergetice.cz/vetrne-elektrarny/obyvatele-skuhrova-odmitli-vystavbu-vetrne-elektrarny>

https://goingcoastal.org/against-wind-power/?utm_source=chatgpt.com

II. Zákonnost a nesoulad s právními předpisy ČR

1) Rozpor se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád

- § 3 – nebyl zjištěn stav bez důvodných pochybností
- § 68 – nedostatečné odůvodnění

Návrh je **nepřezkoumatelný**, protože neobsahuje konkrétní podklady pro dané území.

2) Rozpor se zákonem č. 100/2001 Sb. (EIA/SEA), chybí posouzení:

- kumulativních vlivů
- variantního řešení
- konkrétních dopadů na území

Dokumentace SEA je **neúplná a věcně nedostatečná**.

3) Rozpor se zákonem č. 114/1992 Sb. (ochrana přírody a krajiny)

- ohrožení krajinného rázu (§ 12)
- narušení ekologické stability
- zásah do biotopů a migračních tras

4) Rozpor se stavebním zákonem

- § 18 a § 19 – ochrana hodnot území
- požadavek na udržitelný rozvoj

Návrh představuje industrializaci volné krajiny **bez dostatečného odůvodnění**.

III. Nesoulad s právem Evropské unie

1) Směrnice o ptácích (2009/147/ES) a o stanovištích (92/43/EHS)

- nelze vyloučit negativní vliv na chráněné druhy
- chybí dostatečné biologické podklady

Rozpor s požadavkem vyloučení významného vlivu.

2) Směrnice EIA (2011/92/EU)

- nedostatečné zapojení veřejnosti
- nedostatečné vyhodnocení vlivů

3) Směrnice RED III (2023/2413)

nebyla doložena priorita využití:

- zastavěných ploch
- brownfieldů
- technicky narušených území

Vymezení ve volné krajině je v **rozporu s principem minimalizace dopadů**.

4) Princip předběžné opatrnosti (čl. 191 SFEU)

Politika Unie v oblasti životního prostředí přispívá k sledování následujících cílů:

- zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí,
- ochrana lidského zdraví,
- uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů,

5) Evropská úmluva o krajině (European Landscape Convention), ETS No. 176

- nedostatečná ochrana krajiny jako základní složky životního prostředí
- ignorování charakteru území
- nedostatečné zapojení veřejnosti do rozhodování o zásazích do krajiny

6) Aarhuská úmluva (Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice in Environmental Matters), 1998

- omezení práva veřejnosti na informace
- omezení účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech (pouze formální zapojení)
- omezení práva veřejnosti na přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí

IV. Nedostatky SEA a podkladů

- absence terénních biologických průzkumů
- práce pouze s mapovými podklady (nedostatečné)
- chybí reálná data o výskytu druhů
- variantní řešení
- posouzení vlivu na zdraví

Bez těchto podkladů **nelze učinit kvalifikovaný závěr**.

V. Narušení krajiny a životního prostředí

Navržené řešení povede k:

- zásadní změně krajinného rázu
- narušení horizontů a dálkových pohledů
- vzniku bariér v krajině
- narušení ekologické konektivity
- znehodnocení zemědělské půdy
- zničení migračních tras živočichů

Výška staveb (180 m a vyšší) **znamená nadregionální dopad**.

VI. Dopady na obyvatele

Návrh nedostatečně řeší negativní vliv na:

- hluk a nízkofrekvenční hluk
- stroboskopický efekt
- světelné zatížení
- kvalitu bydlení
- hodnotu nemovitostí

Tyto **vlivy nejsou řádně vyhodnoceny.**

VII. Kumulativní a systémové dopady

Není řešeno:

- souběžné působení více projektů
- celkové zatížení území
- únosnost krajiny

Hrozí **nevratná degradace území.**

VIII. Absence variantního řešení

Není doloženo, že byly posuzovány jiné lokality a méně konfliktní varianty, jedná se o porušení základního principu plánování. Nebyla rovněž posouzena tzv. nulová varianta (varianta 0), tedy stav území před realizací záměru, což znemožňuje objektivní hodnocení dopadů.

IX. Vyloučení EIA a nedostatečné posouzení vlivů

Navržené vymezení akceleračních oblastí má zásadní dopad i z hlediska následného povolování záměrů, neboť v těchto oblastech dochází k omezení, resp. vyloučení standardního posuzování vlivů na životní prostředí (EIA).

O to vyšší nároky musí být kladeny na kvalitu, úplnost a konkrétnost podkladů a vyhodnocení vlivů na životní prostředí již na úrovni tohoto návrhu, neboť územní opatření dle ZOZE nemůže plnohodnotně nahradit individuální posouzení konkrétních záměrů.

Předložený návrh však tyto požadavky nenaplní, zejména postrádá dostatečné vyhodnocení konkrétních lokálních dopadů, kumulativních vlivů více záměrů v území a jejich dopadů na krajinný ráz, obytné prostředí a veřejné zdraví.

X. Hlavní požadavek

Navrhují:

Vyřazení výše uvedené akcelerační oblasti z návrhu

Do doby doplnění těchto podkladů nelze území považovat za způsobilé pro vymezení akcelerační oblasti.

Podané připomínky jsou blanketní, podatel si vymezuje právo připomínky doplnit ve lhůtě 15 dnů ode dne veřejného projednání.

XI. Závěr

Návrh v předložené podobě není dostatečně odůvodněný, není podložen odbornými daty, je v rozporu s právními předpisy ČR i EU a může mít závažné dopady na krajinu, životní prostředí i obyvatele, proto požaduji především vyřazení Územního opatření AOV34 Jakartovice z návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu ČR.

Pro případ, že tomuto požadavku nebude vyhověno, požaduji zásadní přepracování Návrhu Změny č. 2 ÚRP ČR tak, aby byl v souladu s právními předpisy a byly řádně vyhodnoceny jeho dopady.

Žádáme, aby tato připomínka byla řádně vypořádána v souladu se zákonem a aby bylo uvedeno konkrétní odůvodnění přijatého řešení.

S pozdravem,

Němcová Lucie, Skupieňová Kateřina

V Kružberku, dne 30. 4. 2026

Lucie Němcová

Kateřina Skupieňová

